

[Gert Petersen]

Det foreslås, at informationsdatabaser, hvori der kun er indlagt allerede offentliggjort materiale, holdes helt uden for lovgivningen. Det er jeg enig i. I forvejen er alt dette materiale jo tilgængeligt, bare på en mere tidkrævende og besværlig måde.

Så er der den interne, redaktionelle database, som jeg ser som en moderniseret udgave af et uundværligt håndværksmæssigt redskab, men altså – erkendt – meget mere effektivt, og derfor er det rimeligt med en vis kontrol af adgangen til brug heraf. Bl.a. må man sikre sig, hvem der må bruge en sådan intern redaktionel database, således at det ikke kan være hvem som helst, der bruger den.

Jeg kan også godt følge, at de redaktionelle databaser skal anmeldes til pressenævn og registertilsyn, således at de, der ikke anmeldes, udtrykkelig underkastes den langt skrappe registerlovgivning. Jeg har set, at Dansk Journalistforbund mener, at netop dette kan indskrænke den redaktionelle frihed, men jeg kan ikke se, at det forholder sig sådan, altså at det, at man anmelder til registertilsyn og presse-nævn, at man har en redaktionel database, skulle kunne indskrænke den redaktionelle frihed.

Jeg forstår bedre journalisternes indvendinger imod, at personfølsomme oplysninger med visse undtagelser skal slettes efter 3 år i disse interne redaktionelle databaser. Jeg vil tro, at de i så fald nok bare bliver flyttet fra databasen til en notesblok.

Så er der de offentligt tilgængelige informationsdatabaser. De fungerer som massemedier, selv om oplaget kan være beskedent, og derfor er det naturligt, at de regler, der findes i medieansvarsloven, f.eks. ret til genmæle, i tilpasset form anvendes her. Men der er en afgørende forskel i forhold til de traditionelle massemedier, f.eks. en avis, nemlig den, at oplysningerne i informationsdatabasen bliver stående til stadighed, og at de meget hurtigt kan findes frem. Derfor må kravet om præcision være tilsvarende større, og det må være muligt at pålægge dette nye medie hurtigt at ajourføre og eventuelt berigtige oplysninger. Dette er til dels tilgodeset i lovforslaget. Jeg havde nu gerne set, at man var gået noget videre.

Men det er under alle omstændigheder tilfredsstillende, at Pressenævnet kan sikre overholdelse af 3-års-reglen, som jeg her, når det

drejer sig om de offentligt tilgængelige databaser, finder meget mere velbegrundet, end når det drejer sig om de interne databaser. Hvis offentligt tilgængelige informationsdatabaser ikke er kommercielt tilgængelige for alle, foreslås det, at de underkastes registerlovgivningen. Det er vigtigt og rigtigt, for det er netop i sådanne tilfælde, at nyhedsformidling – altså hvor der kun er tale om at betjene en begrænset kreds – kan begynde at ligne en slags særligt efterretningsvæsen for de indviede.

Endelig om Pressenævnets position. Ifølge lovforslaget er den langt stærkere, end tilfældet er i medieansvarsloven. Her har jeg også noteret mig Dansk Journalistforbunds uvilje mod, at nævnet kan kræve alle relevante oplysninger i en sag, som det behandler. Man mener, at det kan gå ud over kildebeskyttelsen. Jeg vil gerne se på formuleringer, der beskytter kilderne bedst muligt. Men på den anden side handler Pressenævnets beføjelser her primært om at sikre, at den omtalte 3-års-regel bliver overholdt – det vil sige, at visse informationer slettes – og jeg har umiddelbart svært ved at se, at det kan true kilderne. Men jeg ser frem til en nærmere undersøgelse heraf og en debat herom.

Men man skal hele tiden huske, at der er et dobbelt formål. Det er både at tilgodese pressefriheden, men det er også at tilgodese menneskenes ret til at leve et privatliv uden indblanding, når de ikke skader andre. Og begge sæt rettigheder er faktisk hjemlet i menneskerettighedskonventionerne – og med lige stor vægt.

Tom Behnke (FP):

Som udgangspunkt vil jeg sige, at det er positivt, at ministeren tager fat på loven, når det har vist sig, at de gældende regler er for snævre og ikke tidssvarende. Men det er ikke helt så positivt, at ministeren ikke tager skridtet fuldt ud, når ministeren nu sætter sig i bevægelse.

Fremskridtspatiet er af den opfattelse, at hele området skal undtages helt fra registerlovgivningen, sådan som lovforslaget lægger op til, men vi er til gengæld ikke enige i, at det lovforslag, ministeren her har fremsat, skal træde i stedet for, i hvert fald ikke i den nuværende form. Det foreliggende lovforslag er stadig for snævert på flere punkter, og vi vil i løbet af ganske kort tid opdage, at vi alligevel må